

31. Jul. 1830

FACTS

Date:

31. Jul. 1830

Page number:

Dagbog A, side 50 recto – 52 recto

Mentioned people:

Anna Colbjørnsdatter

Holger Gustav Collett

Erik Pauelsen

Jonas Ramus

Abraham Vilhelm Støren

TRANSCRIPTION

Den 31te

Om Morgenenen tidlig begave vi os igjen ud og kom ad Veien der paa dette Stykke er meget bakket til Klev Stuen paa Høiden af Krok Skoven hvor vi stege ud, for at see de Pungter [overstreget: der] paa Siden af [overstreget: Veien] Kleven hvorfra man kan oversee det heele underliggende Ringerige med sine Søer og Skove. Dette Syn hvorom man ikke vel kan gjøre sig noget Begreb, forekom mig især fra Aasen paa venstre Side Kleven som det høiest og mest fremspringende Pungt at være noget ganske overordentligt og ikke istand til at beskrive det vil jeg blodt søge at beholde Indtrykket deraf. •50 verso• Ved Nedstigningen gennem Kleven ad den stenede Vei kan man overalt ikke unlade at beundre de deilige Klippevægge paa begge Sider der næsten overalt ere smugt bevoxede med forskjellige Sorter Træer og Buske. Det høitidelige ved det Heele bliver forøget ved den rislende Bæk der snor sig lang ad Veien under Klippen og tilsist styrter ned i Dybden. Veien man passerer er overalt meget steil og Hestene er undertiden nødte til næsten at sætte dem paa Bagdeelen og lade dem glide blodt for at kune holde Vognen; det er overhovedet en sand Fornøjelse at see med hvilken Betænksomhed disse Dyr gebærde dem og aldrig ere i Stand til at gjøre et feil Trin. Dog den Entusiasme hvormed man begynder Veien ned ad tager efterhaanden af og allerede paa Halvveien ønsker man sig igjen paa glat Vei for at kunne kjøre da man allerede der er ganske udmattet af den bestandige Nedadstigen der næsten trætter mere en at stige op. •51 recto• Vi ankom endelig til Sundvolden et Skydsskifte der ligger under Kleven hvor vi for at stansede delles for at bytte Heste delles for at spiise noget da vi alle var meget hungrige og tørstige. Selskabet og især Holger¹ fandt sig ikke fornøiede her og Stedet skal over Hovedet ikke være bekjendt som godt. Herfra kjørte over den kunstige Dæmning og Broe der adskiller Tyrin Fiorden fra Steinsfiorden og kom ind paa det frugtbare Ringerige der ikke har store Bierge, ad den smukke Vei paserede vi forbi Gaarden Steen der ligger paa høire Side paa en Høi og hvor man endnu kan see Ruiner af et gl. Capel, og kom derpaa til det i Historien saa bekjente Norder Houg hvor vi da C.² havde Bekjendtskab til Præsten Støren³ en gl giæstfrie Mand, stege af og besaae den saakaldede Svenske Stue, hvor endnu Kuglerne sidde i Væggen og hvor man, til endydermere Erindring seer Pauelsens Anna Colbiørensen⁴ blandt Svenskerne hænge paa Væggen. Den Reisende maae dog ikke •51 verso• indbilde sig at alle de Huller han seer i Væggene ere af de Norskes Kugler da nogle forekommer vel store og muligen ere fremkomne ved Boring. Efter at have seet Stuen besaae vi Kirken hvor der er et smukt Portrait af Præsten Ramus⁵ og især af Anna Colbiørnsen, man kan ved at betragte dette Hoved vel begribe at hun har været i stand til en saadan Daad da hendes Ansigt med Skønhed forbinder Klogskab og Bestemthed. |Der findes paa Kirkedøren endnu de

gamle Alenmaal og et andet lidet Maal fastnaglede til Almuens Efterretning| Vi kørte derpaa til Hønefossen, besaae den med dens herlige Broe og spiiste paa den saakaldte Riddergaard hvor Tiden forløb ret behagelig ved Spøg med en lille Bjørn man her havde lænket og der allerede var meget glubsk, hvilket han især beviiste ved at angribe en Dreng der kom ham noet for nær. Man fandt overhovedet meget Behag ved dette Spøg og en heel Deel Reisende forsamlede sig bestanding omkring •52 recto• ham for om mulig at ægge ham op og have Løier. Fra Fossen kørte vi tilbage til Norderhaug i det same Trav eller som man kalte det russiske som vi havde kørt i den heele Dag og [overstreget: Le] ankom der med heele Lemmer Kl 9 hvor jeg da tog Afsked med Selskabet og besteg en Baad Præsten havde været saa god at forskaffe mig og lod mig i den roe over Beina Elv og Thyri Fjorden til Viger Sund i Modum. Den største Deel af Veien laae jeg udstragt sovende bag i Baaden; da det var koldt mørkt og blæste temmelig stærkt var først Veien behagelig da Maanen kom frem og siden Solen begyndte at bryde Natten og jeg saaledes kunne see de smukke Bredder af Fjorden. Kl 3 ankom jeg til Færgegaarden og gik der strax til Hvile i en smudset Seng da der ikke fandtes nogen bedre, og jeg ikke vel kunne undvære den.

¹ Holger Gustav Collett.

² Det er uvist, hvad Rørbye mener. Måske hentydes til hans rejsefæller, de tre fætre Bernt Anker Collett, Johan Collett og Holger Gustav Collett.

³ Abraham Vilhelm Støren.

⁴ Præstekonen Anna Colbjørnsdatter (1665-1736) og hendes heltemodige bedrift under fra svenskekrigen i 1716 var ikke mindst berømt gennem Ove Mallings Store og gode Handlinger af danske, norske og Holstenere fra 1777. Erik Pauelsen (1749-1790) havde i 1779 leveret forlæg til et kobberstik af Meno Haas forestillende episoden.

⁵ Jonas Ramus.

Looze nu for gaanden nuw alt for den at
 liggj pampst mit Bider of det glömdt Slag ⁵⁰
 ogge gaa Thapenium sundling Abnuringe. Wi
 tilbragte for androul i skienne unget morsket
 of forstætte de Hæine i Angewigle, Melten
 tilbragte vi i Louserud Skjoldfist for
 dret Læghain Broek det Læghain Klænge
 Skjold. Den 31de ien Morgun tidlig begam vi
 igjennem id of Looze at Hæine den gaa, alle Byg.
 En nu unget baltet til Looze Hæine gaa
 foruden of Looze Hæine for vi foruden,
 for at for den Læghain den gaa Bider of Hæine
 Læghain foruden mas den unget baltet
 under Hæine Angewigle mit sin Hæine
 Hæine. Alle Byg foruden mas alle mit
 den gaa sin unget baltet, foruden mit
 for fra Læghain gaa mas den Bider Læghain
 for det foruden mas foruden,
 Hæine at Looze unget gaa den unget baltet
 of alle i pampst til det baltet det mit of
 baltet for at baltet Læghain den.

[illegible]

[illegible]

indbild sig at alle de Gæller som var i
Roggen var af de Hovstads Løjtnant de nogle
forbunden med store og smilende var
spionerens med Hovstads. Efter at have
sagt Stuen besøgt vi Løben som der var
et smukt Portræt af Hovstads Løjtnant og
for af Anna Løbbjensens man den med et
betydeligt store. Gæster med begynde at sige
for nogle. Stuen blev den med den
de første Ansigt med Hovstads forinden
og den med Hovstads forinden. ^{den første med Hovstads} ^{den første med Hovstads}
Hovstads og Hovstads. ^{den første med Hovstads} ^{den første med Hovstads}
de Hovstads besøgt den med den
forinden Hovstads og Hovstads, gaa den forinden
Hovstads Hovstads Hovstads Hovstads Hovstads
med Hovstads med den Hovstads med Hovstads
Hovstads Hovstads og den Hovstads med Hovstads
Hovstads, Hovstads Hovstads Hovstads med et
angivelst en Hovstads den Hovstads med Hovstads
Hovstads. Man fandt Hovstads Hovstads
Hovstads med Hovstads Hovstads og Hovstads Hovstads.
Hovstads Hovstads Hovstads Hovstads Hovstads

[illegible]